

sł. K. Ecke

1. Wstał z mar-twych mój Zba - wi - ciel, zwy - cię - żył grze - chu noc. Z pęt
2. Wnet się roz - pa - dły ska - ły, zbiec mu - siał sta - ry wąż. Lud
3. Nie - bie - skim bla-skiem lśnią - cy, wśród ran-nych zórz, Pan wstał, a
4. Ten Król ci chce da - ro - wać swą mi - łość, wia - rę, moc, po -
5. Głos trą - by raz do - no - śnie za - wo - ła zmar-łych w Nim. Pod-

1. śmier - ci Od - ku - pi - ciel ob - ja - wił swo - ją moc. Zmar-
2. Bo - ży pie-śnią chwa - ły Zwy - cięz - cę wi - ta już. Zwy-
3. nam dał ja - śnie - ją - cy w Nim zmar-twych-wsta-nia dział. Król
4. słu - sznym cię za - cho - wać, gdy przyj - dzie ciem-na noc. Mój
5. nio - sę się ra - doś - nie w o - blo - ki z Pa-nem swym. Życ

1. twych - wstał, zmar-twych - wstał, zwy - cię - żył — śmier-ci moc.
2. cięz - cę, zwy - cięz - cę lud Bo - ży — wi - ta już.
3. kró - lów, Król kró - lów dzie - dzic - twem swych się stał.
4. Je - zus, mój Je - zus zwy - cię - żył — śmier-ci moc.
5. bę - da, żyć bę - da, śmierć ich nie — dot-knie się.